

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felolvas szerkesztő:

WIPFINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdáshoz (városkör 81) intézendők. Nyilvántartás 40 fl. — Hirdetések nagyság szerint

Nemzeti színművészet.

A magyar közművelődés előmozdítására szolgáló egyik hathatós eszköz: a nemzeti színjáték. Műveli a nyelvérzékét, fejleszti a szépízlést s hogy még többet ne mondjunk, nevelő, oktató hatással bír. Fontosságát átlátták a régiek, s mint más egyebet is, tőlük tanulta a műzsák megbecsülését a jelenkor. A harminczas évek derék uttorói a magyarnak lelki szeméi előtt lebegnek mindenkor s az ő példájuk tette buzdít minket, a mai kor fiait. Köszeg — és ezt büszkeséggel hangoztatjuk — mindig azon városok közé tartozott, a melyek a színügy, hozzá tehetjük, a magyar színügy iránt meleg érdeklődést tanusítottak. Ha nem olyan sziklaszilárd, olyan mogorva az az uri-utcai vén várépület, Köszegnek talán előbb van állandó színháza, mint Budapestnek.

Az igaz, hogy régebben mások voltak itt a konstellációk, más milyen a terep s gondolhattak az emberek olyasmire. Ki tudja, mikor kerül rá megint a sor; mikor engedik meg a viszonyok, hogy színházpártésról, vagy legalább ilyenek a berendezésről beszélhessünk. Egyhamar nem. Szoritkozunk kell egyszerű istápolására a magyar színművészetnek.

Ezt meg is tesszük.

Nem jött még e város falai közé valamire való szintársulat, mely ne prosperált volna. Csak az alacsony színvonalú álló troupe-ot hagyta cserben közönségünk, de azt is csak annyiban, hogy nem nézte vergődésüket a bálházban. Segélyezte

a szegényeket, de a kontárkodóktól elfordult. Nem is lehet az másképen. A színiügy szervezete hazánkban még sok kívánni valót hagy fenn. Míg ezen nem segítenek, a közönség, okulva a multakon, bizalmatlanul néz minden letelepülő társulatot. — Milyen deficzittel, milyen erővel jön a direktor — az általános kérdések, ha beteszi szintársulat ide a lábát. Bérlettel meg se próbálkoznak már, mert ennek keserű levét éppen a közönség itta meg nem egyszer. Sajnos, hogy azután az arra termett s minden tekintetben kifogástalannak bizonyuló társulatot is kétkedve fogadják. Időt igényel, ember kell ahhoz, hogy a bizalom ismét helyre álljon.

Ugy látszik, érzi, tudja ezt a most ide készülő szintársulat, Kunhegyi Miklós. Nem csinál előre bérletet, hanem előbb bemutatkozik társulatával és csak azután kísérti meg az — utóvégre — elkerülhetetlen bérletet. Ezt a direktor nagyon helyesen intézte s engedni reméli, hogy társulata meg fogja ütni a mértéket. Bizhatik magában, mert különben nem reszkirozná meg az idejővetelt.

Ha úgy van, amin nincs okunk kétekedni, úgy mi szívesen és örömmel üdvözljük Thalia papjait és papnőit e város falai között és biztosíthatjuk a direktort közönségünk pártolásáról. Tőle és erőitől fog függni, hogy megnyerhetik-e a szép ügynek a kételkedőket, s a magyar szó bűbájos hatalmával tudnak-e rokonérzéseket kelteni a közömbösök lelkében.

Küldetésük nemes tudatából merítsenek erőt hozzá s akkor — a siker nem fog elmaradni.

Ipartestületi közgyűlés.

A helybeli ipartestület a f. 1895. évi február hó 17-én tartá a város tanácstermében tagjainak élénk részvétele mellett rendes közgyűlést.

Már tagjainak megjelent nagy száma és azon élénk érdeklődés, amelylyel a tagok a napirendre kitűzött tárgyak felett megindult vita folyamát kísérték, arról tett tanúsítást, hogy a helybeli ipartestületben, eltérőleg a többi városunkban megalakult egyesületektől, a hol oszka-hamar észlelhető a visszavonulás és a bomlásnak sok minden jele, — egészséges fejlődés indult meg. Az iparosok mindinkább meggyőződni látszanak, hogy egyes-egyedül az ipartestület révén nyerhetik el nemcsak érdekeik előmozdítását, hanem egyuttal, hogy az ipartestület azon tényező, mely az iparosok közt a rendet és az egyetértést fentartani, fejleszteni képes. Mindezekre nagy szükségük van helybeli iparosainknak! Pedig volt idő, mikor a helybeli ipartestület kebelében is már posványosodásnak indult az élet, akkor volt az, mikor az ipartestületben oly szellem kapott lábra, mely nem volt alkalmas ily autonómikus intézmény egészséges működését emelni. Bár még most is vannak egyesek, kik a helybeli testület céltudatos vezetésével nincsenek megelégedve, és inkább szeretnék az élen oly egyént látni, ki inkább hajlanék önző céljaik fele, de ily irányzat felül kerekedését a testület kitűnőbb tagjai nem engedhetik meg, bár a különben fenyegető válságot — avval a testület hanyatlását elkerülni kívánják. De-nézük a gyűlés lefolyását.

Elnöknek a testület működéséről szerkesztett 1894. évi jelentése egyhangúlag tudomásul vétetett és főleg megnyugtató és meglegedést keltett elnök azon kijelentése, hogy az iparosok és segédek közt az 1894. év folyamán előfordult surlódások mind békés uton elintéztettek; valamint, hogy az iparosok érdekei kellőképp megóvottak.

Az 1894. évi számadás, a mely különben a testület tagjainak megküldetett, helyesnek találtatott és számadónak a felmentvény megadatott. Örvendetes tudomásul szolgált, hogy a testület vagyona már 3000 frt körül van, és hogy abból 200 frt a pillanatnyi szükségességre fordítható.

Vita nélkül elfogadtatott az 1895. évre összeállí-

TÁRCA.

Itt a farsang!

Itt a farsang! Csak mulatni kell most,
Kedves ifjak, drága hölgyeim!
Hadd repüljön el tőlünk a bánat
Messze — messze, fecske szárnyain . . .

Pezsgővérű ifjuság fel tánczra,
Hisz tietek az egész világot!
Hisz tietek ma még ez az élet,
Nektek nyílik ma minden virág.

Itt a sok bál, vig muzsika hangzik,
Bűbájos fényt hint a tánczterem;
Szól a nóta . . . édes illat árad . . .
S szívedben nyíll' égi szerelem.

Szerelem mely téget boldogíthat
Szőke ifju, szőke-barna lány.
Eljő majd a bűbáját is egyszer
S kopogtat majd szíved ajtaján.

Oh mi szép is ifju szívedet birni,
Mert szerelmünk addig még szabad,
Míg fájdalom nem jutott ki részül.
S míg bú-kintől az meg nem szakad.

Farsang végén hát mulassatok csak
Kedves ifjak, drága hölgyeim!
Hadd repüljön el tőlünk a bánat
Messze — messze, fecske szárnyain . . .

Kalamus.

A kőszegi polgárok könyvéből.

(Folytatás.)

1734. évben.

Simon János festő, kath. Frankonia Vallenfels helységéből; Wölfler András; Györgyfalvai János, luth. csizmazia; Korporits György, gombkötő, kath.; Salamon György, Szép János luth. mészárosok; Szazleber József szabó, kőröslábi -- kirchschlagi fiu; Karner Matyás; Muszer Leopold kalmár, luth.; Tumschedl Ferencz kath. siffré, Bécából; Sebőpf János, mészáros; Schuler János puskaműves; Guszter József, takács, Walterstorlból.

1744. évben.

Paraisz István, csizmazia, kath.; Prukker Ferencz Német-Ujbályról, bábsütő, kath.; Fidler Kristóf kalmár, luth.; Szailler Daniel, Müllner Samuel luth. csapók; Pehm Samuel, kath.; Kerl János Mihály, asztalos kath. Csehországából; Feigl András, csapó, kath.; Ruepp Ferencz, szabó, kath. Austria Waldhausenből.

1745. évben.

Barsich István, csizmazia, kath. A.-Lászlórol; Szombathelyi József, szabó, kath. Pécáról; Siercz János, mészáros; Hank József, szappanfűző kath. Kis-Martontól; Wilhelm Ferencz, tornyoslegény, kath. Sopronból; Pausz Samu, csapó; Pausz István, szűrszabó; Flek Mihály; Laythner János, takács, lutheranusok; Marhoffer János, szappanfűző, Daitz Lőrincz, varga, Pitzonics Ádám, szabó, lutheranusok.

1746. évben.

Eős Samuel, mészáros, luth.; Petermann Ádám, kath.; Balla János szűcs, luth.; Vasoczki György, csizmazia, kath.; Gerber Mihály, pék, luth. Galanthából; Róth Lőrincz, Németország Freiburg városából — Esterházi Regimentbeli katona; Delines Jakab, Velencei fiu, kereskedő; Hoffmeister Pál, órasináló, bergbergi

fiu; Piringer János, tűcsináló, bécsi fiu; Taigner Mihály, pléhműves, kath. Németországából; Tumpacher Ferencz, posztónyító, kath. Bécsi fiu; Szép István, timár, Marton János, Hammerachmidt Mihály, csapók; Ringbauer János, luth; Remshart János, bőrkészítő, luth.; Unsinn Ferencz, kolompár, kath. Németországából; Gerber István pék.

1747. évben.

Grandics János, szabó, kath.; Dubics Daniel szűcs Rosnyórol; Szaka István, szűrszabó; Rábolt István, szűrszabó, Luther Márton követői; Kramer János, esztergályos, kath.; Tamás Tóbiás, kalmár, luth. Komáromból; Kiszvetter József, pintér, kath., Csehországából; Staaber György, Pausz János, gombkötők, luth.; Leybel Jakab, vendégfogadó, kath. Bajorországból; Németh István, szűrszabó, Juáuról; Nicht János, ácsmester, kath. Németországból; Grueber Matyás, kapczakötő, kath. Loyberstorfi fiu; Prunnor Nándor, kőműves, luth.

1748. évben.

Griller János, kalmár, kath.; Somogyi aliter Dobsa Ferencz, kath.; Ritz Marton varga, kath. Lékáról; Kindler János, e városnak szigeti kapusa, Austria Haimburgból; Frieberth István, csapó, luth.; Hayn Frigyes János, Szilézia Laudshuti fiu, lutheranusból lett kath.; Adelman Mihály, csapó, luth. Hodászról; Simon János, Mihály, gombkötő, luth.; Salamon Samuel, luth.; Kozlath András, süveggyártó, luth. Sopronból.

1749. évben.

Rabács János, kath., Flek János, luth. csapók; Vitéz Miklós, csizmazia, kath. Horvátország Rattinából; Marhoffer Samuel, mészáros, luth.; Paasner Mihály, takács; Thol Samuel, csapó, luth.; Stayner József, csapó, luth.; Englhart János, tislér, kath.; Mager György, csapó, kath.; Dudczigh György, gerencsér, kath. Szézia Baczdorfából; Pasa József, takács, luth.

(Folytatása következik.)

— Az hírlík, hogy a Flórián-tér „Randeveu-tér”-nek fog hívatni.
 — Az hírlík, hogy a februáriusi majálisok sűrű egymásutánban ismétlődnek.
 — Az hírlík, hogy többen „férjhezmenő” egyesít alakításán fáradoznak.
 — Az hírlík, hogy az a bizonyos övegy ember a „Hírlík” uján kéri a fekete- és kékszemeűket, hogy bocsájtkozzanak vele levelezésbe.
 — Az hírlík, hogy Amor istenke sok korcsolyázónak megsebezte a szívet.
 — Az hírlík, hogy egy kis lánynak elveszett a „babaja”.
 — Az hírlík, hogy Mercurnak az ő fiatal hívei egyre-másra zálogosdiznak.
 — Az hírlík, hogy az egyik bálon valakinek az egész malacpecsenye a fogai közé akadt.
 — Az hírlík, hogy sok férj otthon meg nem „fér.”
 — Az hírlík, hogy a veleimi harangszónak vizsgálja van.
 — Az hírlík, hogy a legtöbb mosolygós kisasszony kijózanul a szerelemből.
 — Az hírlík, hogy sokan vizet prédikálnak, aztán bort isznak.
 — Az hírlík, hogy a Muoikák is bort isznak.
 — Az hírlík, hogy megszűnt a „haragszomrád.”
 — Az hírlík, hogy a „Közseg és Vidékére” még Nemes Magasiban is kíváncsiak. (Tessék — prenumeralui . . . Szedő.)
 — Az hírlík, hogy sok kis lány szíve kanári madár.
 — Az hírlík, hogy egy uri ember valóságos kérdőjel. (?)
 — Az hírlík, hogy egy másik uri egyéniség csupa felkiáltójel. (!)
 — Az hírlík, hogy a szerelem utca kibékül a „Jaj Galambom utcaival”.
 — Az hírlík, hogy az üzezeteket küldő „drága” az „az illik . . . illik . . . illik”-et „az hírlík . . . hírlík . . . hírlík”-re énekelet.
 — Az hírlík, hogy néhány kisasszony jobban szereti, ha „Nagysád”-nak hívják.
 — Az hírlík, hogy a podgoriai borovicska most már csak kurta „bicska”.
 — Az hírlík, hogy Darwin elmélete kezd „megnyilatkozni.”
 — Az hírlík, hogy az okos emberek csak Velemen leledzenek.
 — Az hírlík, hogy az ideérkezendő szín-észek és ásznók pompásan festenek.
 — Az hírlík, hogy a legszebb mosolygós k. a. a „Jaj galambom” utcában leledzik.
 — Az hírlík, hogy a veleimi „déli” harangszóra vacsorát esznek; ő, a veleimiek.
 — Az hírlík, hogy legjobb a lopott csók.
 — Az hírlík, hogy Barát Miska üdvözlí mindazokat, kiknek fülei: „folytonossági hiány”-bau leledzenek.
 — Az hírlík, hogy Reb Mouachem ismét új átkot küldt a Pápnak, mely hangzik vala ilyeténképen: „Ozok o moselgos leándjok odjouok nekede puszedlit.”
 — Az hírlík, hogy a Flóriántéri randevu alkalmával csattanások hangzottak vala.
 — Az hírlík, hogy egy uri ember kedden fogja az ő nevének az ő becsos ünnepét megülni.
 — Az hírlík, hogy néhány uri ember nem érdemli meg a „Jeu d'or” nevet.
 — Az hírlík, hogy a jövő „bi.lik”-ig szeretettel ajánlja magát:

Pápd!

Csarnok.

Égő szerelem.

(Kesseres történet négy §-ben.)

Fogadásból írják: Pistikus, Kalamus és Nesztikus.

(Folytatás.)

I. §.

(Irja Pistikus.)

Juliánna szép zöld macakaszeműi felvillantak. Fületlen Dömötör ugyanis egy frizörvasat tartott kerges tenyerében.
 — Dömötör bácsi — édes Dömötör bácsi — ugye, nem fogja ezt elmondani senkinek, ugye nem? Nézze adok egy koronát, De ugye nem fogja elmondani? Dömötör azt mondta, hogy: Nem.
 Juliánna leányasszony Dömötör távozása után olajult. Elajult pedig a kanapén, ahol urabátyjának Dirrdurr Barnabásnak köcsöggalappja a egy duruzsáló vörös macska (amely egyébként a Glória névre hallgatott) gyanuitlan békességben pihentek.
 Az ájulás alatt egy roppanás és egy halálósbaj hallatszott.
 Ez a halálósbaj, meg az a roppanás Juliánát is magához hozta.
 Aztán mint egy szellemektől üldözött királykisasszony felugrott a kanapéról.
 Rettenetes látvány!
 A kanapén összeroncsolva fekszik a köcsöggalapp és lapokra nyomva tárogat Glória (a macska) földi maradványa. Mindkettőt agyon volt ájulva.
 Juliánna a puliteros almariumnak dönt ijedében, mely megremegett a 116 kilótól, tetejéről 6 dunsztos üveget dobott le a szerencsétlenségektől üldözött hajadon fejére.
 A dunsztos üvegek tartalma elborítá a hirtelenszöke fűrtöket a kompóttá változtatta a szenvedő leányt. Dirrdurr Barnabás a mellékszobában meghallván a zajt, vérben forgó szemekkel, rettenetes haraggal lép be vala a szobába.

A meggy-, barack-, alma-, ribizlibefőtt által pirosra festett Juliánáról rosszat sejtett.
 — Hah! te szerencsétlen! Megölted magadat!
 — Hat üveg dunszt oda van — faldoklá Juliánna siri hangon.
 — Éa az én köcsöggalappom! Hah . . . huh! Meg a Glória! Hah — hah — huh — huh — — jaj . . . oh jajajijh!

II. §.

(Irja Kalamus.)

Bolond egy dolog az, mikor az embernek más eszével kell gondolkodni.
 Hogyan tudjam én, hogy Pistikusban mennyire ég a szerelem? De mert a folytatását nekem kell megírni, ám legyen lud, ha kövér! Hadd legyen neki is karacsonya. Azaz muszáj: ez ellen pedig nem lehet tenni. (igy mondja Jókai).
 Hol is hagyta el Pistikus?
 Ja! „Lesetek a befőttes üvegek.” Kár hogy Béla ifjuur ninos jelen! Milyen jóízűen nyalakodhatnék az ő Juliánáján most. De helyettesíti Dirrdurr Barnabás, aki hol jobbról, hol balról szedegeti le tenyerével unokahugáról az édes folyadékot, mikor nyílik az ajtó s belép (— ugye most már előtálalják önök.) Béla.
 — Borotválni jöttem, kérem szivesen.
 Barnabás ur abban hagyja a nyalogatást. Juliánna leányasszony arczsine pedig a vörvörösből fehérre változik át.
 — Mars be! Egy — kettő három!
 Barnabás ur Juliánna eltávozása után kényelmesen elhelyezkedett.

Barnabás urnak azouban ma különös kívánsága támadt. Ugyanis Juliánna leányasszony a védekezésben bácsija bajuszát nagyon megtalálta tépázni.
 — Süsd ki öcsém a bajuszomat! —
 Zavarba jött Béla ifjuur. Kapkod ide — oda, mint az a bizonyos szent a menykőhöz. A táskájában minden ott van, csak egy nincs: a frizörvas.
 Juliánna a szomszéd szobában mindezt hallja. Elfeledi, hogy az ő Beláját a kántorék Millájával látta sétálni Fületlen Dömötör, a pangári bakter. Elfeledt mindent. Benne csak az égő szerelem leledzik, mely kinyitatta vele az ajtót a szép lassan, az akkor, épp abban a pillanatban kétségbeesetten ott álló Béla kezébe csuszattja a frizörvasat.
 Pompásan sikerült a műtét. Az öreg ur ezalatt elalazik és horkolni kezd.
 Juliánna csendesen besompolyog.
 Hát senki sem veheti rossz néven, hogy égő szerelmük egy csattanós csókban megnyilatkozott. — Utánna következett egy ölelés.
 És ebben az ölelésben . . . oh jaj . . .
 Béla ifjuur rálépet Juliánna ballábara, lévén pedig, ezen a lábón egy nagy-nagy tyukszem.
 Elfojtott sikoltás hallatszik.
 Béla spanyolviaszkészítmő hajzatanak minden szála a caillagok felé néz.
 — A tyukszemem jaj, jaj a tyukszemem, a tyu . . . tyu . . . tyu. —
 — Egyetlenem! Drágám! Esküszöm a legőlelebb borotvára, . . . hogy . . . hogy . . .
 A jajgatás allegretto tart.
 Béla rettenetes elszántasággal előveszi borotváját.
 — Mit akarsz? kérde auttogva a hölgy.
 — Kivágni . . . igen ia kivágni.
 — Nem-nem tehetem, aztán a bácsi is itt van.
 — De édes! Hiszen ő alszik; nem látja senki a én meggyógyítlak. Esküszöm a legtüzesebb frizörvasra. —
 Juliánna helyet foglal és kinyújtja lábacsakáját. (116. kilo.)
 Béla ifjuur nézi. Aztán miként egy szent tárgyat — két keze közé veszi a harmatos tejfehér lábat.
 A borotva már fenne.
 Olyan áles volt, mint valami guillotin.
 A műtét (tyukszemvágás) kezdetét veszi.
 Hanem e pillanatban egy óriási, velőt rázkódtató sikoltás rezkedtetí meg a falakat.
 — Jesszes ná! Belevágott a lábamba. —
 Erre a sikoltásra Dirrdurr Barnabás is úgy ugrott fel, mintha az ő tyukszemét vágták volna valamivel mélyebben mint kellene.
 Pont.
 Itt átadom a szót Nesztikusnak.
 (Folytatása következik.)

Nyilt-tér.*

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyáramból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. postaber és vámentesen a házhozszállítva es mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, es levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Nyilatkozat.

A vidéki lapok egy némelyikében „Nyilatkozat” címmel Haldek Ignác alírásával egy nyilttéri közlemény jelent meg, melyben Haldek Ignác magkereskedő, a ki rövid idővel ezelőtt a budapesti kir. Törvényszek

*) Ezen rovat alatt kösölttáért nem vállal felelősséget a szerk.

fenyítő osztályának nyilvános tárgyalási termében vádlottként a vádlottak padján ült. saját kényelmetlen helyzetének leplezése végett az ellene még mindig folyamatban levő bünygre vonatkozólag a vidéki közönséggel egyetmást elhitetni igyekszik.

Ezen tendenciózus híreszteléssel szemben, de annak előrebocsátása mellett, hogy egy bírói határozatnak jogerőre emelkedése előtt senki ember fiával, különösen a még jogerőre nem emelkedett bírói határozat által érdekelt féllel polémiába nem bocsátkozom, szározan csupán annak konstatálására szoritkozom, hogy a budapesti kir. törvényszek mint büntető bíróság előtt szabályszerűen lefolyt bünyvizsgálat alapján a budapesti kir. ügyészeg mint vádhatóság hivatalból Haldek Ignác magkereskedő ellen vádindítványt tett és a főméltságu kir. Curia 7307/B. 894. sz. a. kelt határozatával éppen a vizsgálat adatai alapján Haldek Ignác magkereskedő a lopás büntetere való felhujtas miatt vád alá helyezni rendelte.

Az ezen vádhatározat folytán megtartott végtárgyaláson a közyvdló kir. ügyész ezen tárgyalás fejleményeihez képest a vádat fenntartotta es Haldek Ignác magkereskedő a lopás büntetere való felhujtas hivatalból üldözendő büncselelményének elkövetése miatt indítványozta megbüntettetni.

Az első fokban eljáró bíróság vádlott Haldek Ignácot felmentette ugyan, de a büncselelmények megtorlásának szorgalmazására hivatott vádhatóság nyomban nyilvános tárgyaláson a felmentő ítélet ellen fellebezését jelentette be.

Haldek Ignác felmentése tehát még nem jogerős es felső bíróságunk vanak hivatva Haldek Ignác eljárása felett ítéletet mondani; ő maga saját ügyében bíró nem lehet es nyilttéri közleményekkel bíróságunkat praecoccupálni nem fogja.

Ennyit tartoztam az igazság érdekébeu kijelenteni, de polémiába Haldek Ignáccsal nem bocsátkozom, csak azt kívánom még megjegyezni, hogy merő válotlanság az, a mit Haldek „nyilatkozat”-ában még eddig jogerőre nem is emelkedett felmentésének okaul felhoz.

A kit a Curia jogervényesen lopás büntetere való felhujtas miatt vád alá helyezett es a ki ellen a vadhatóságot képviselő kir. ügyész ezen büntett miatt a vádat nyilvános végtárgyaláson hivatalból fenntartotta es aki ellen végre a kir. ügyész fellebbezése folytán a bünyvadi eljárás meg ma is folyamatban van: az ugyancsak liába fenyegetődzik hamis vádaskodás miatt való feljelentéssel!

Budapest, 1895, február

Mauthner Ödön.

Szerkesztői Uzenetek.

Rébaszunk. Mult számunkban közölt talányunk megfajtszék határidejét, — több oldalról vett felkérés és az ok mián is, mert belső dolgozóiraunk a nagy számmal beérkezett megfajtszékot, betegségre folytán sortirozni nem tudván — jövő szombati, azaz március hó 3-ig meghosszabbítjuk.

K. D. A Kapivár szerzője Gabányi Árpád. 100 arauynyal lön jutalmazva. Miért méltoztatik ezt kérdeni?

Ablakomba beütött az esti fény . . . Ezt a nótát mi is tudjuk. Dankó Pista írta, meg az is komponálta. A más bórbe öltözött bizonyos állatnak meséjé tájáljuk b. figyelmébe (Aesopus: 12 oldal.)

„E”. Hogy Nagysád küldhet-e lapunknak? Jaj, de mennyire küldhet. Söt kérjük. Csak . . . verset ne.

„Szép a holdvilág.” (r. m.) Szép? Es csak most tetetik ezt konstatálni? Nagyon helyes. Bravo!

— Megjelent a **Technologiai Lapok** ezidei évfolyamának 3-ik száma, melynek bő tartalma újból tanuskodik e kiváló szakfolyóirat alapos szakközvetésű szerkesztéséről — es érdekességéről. Tartalmából kiemeljük a következőket: A magyar villamossági részvénytársulat egri elektromos műve. A magyar műszaki irodalom egy részének megrendszabályozása. — A Mechwart-féle gőzeke. — A fűtémésztes kérdésehez. (folytatás) — Kivonat Budapest fő- es székváros építészeti szabályzatából. — a Kunz-féle földfúró készülékekről. J. L. Vegyes közlemények. — Találmányok leírásának kivonata. — Engedélyezék szabadalmak. — Czimtár. — Külön hirdetések. — Ezen gépészeti, elektrotechnikai es gyáriparti szakfolyóiratot, melyet Taborsky Ottó, a m. kir. technologiai iparmuzem igazgatója szerkeszti a legmelegben ajánljuk az érdekeltek figyelmébe. Mutatványszámot a kiadóhivatal: Budapest VII, Rottenbiller-utca 12. ingyou küld.

